



Ο φόβος ως κακός σύμβουλος και η ελπίδα που βρίσκεται στους δρόμους

Φοίβος Λιναρδάτος

Τα αποτελέσματα των βουλευτικών εκλογών ήταν σοκαριστικά. Όχι μόνο ως προς τα μεγέθη τους, όσο ως προς το ότι κανείς δεν τα έβλεπε να έρχονται. Το πρώτο σοκ όμως δεν μπορεί και δεν πρέπει να ακολουθεί ο φόβος, αλλά η σκέψη για το πώς θα μπορέσει το κίνημα και η αντικαπιταλιστική αριστερά να βάλει φρένο στην επίθεση που θα ακολουθήσει. Και η επίθεση δεν έχει να κάνει μόνο με το ότι βγήκε η ΝΔ πρώτη με 40,8%, αλλά με το ότι η καπιταλιστική οικονομία σε παγκόσμιο επίπεδο κάθε άλλο παρά σε σταθερότητα βρίσκεται, ενώ η «χαλαρότητα» στη δημοσιονομική πολιτική της ΕΕ τελειώνει, με τους προϋπολογισμούς να πρέπει να είναι εκ νέου πλεονασματικοί. Τα στοιχεία αυτά έκαναν δεδομένο ένα νέο γύρο επίθεσης στον κόσμο της εργασίας ανεξαρτήτως ποια κυβέρνηση θα έβγαζε η κάλπη.

Θα μπορέσουμε όμως να συγκρουστούμε με μια τέτοια εκλογικά πανίσχυρη Νέα Δημοκρατία; Γιατί, παλαιότερα πώς συγκρουστήκαμε; Ο δικομματισμός το '07 είχε σχεδόν 80% (με τη ΝΔ στο 42%), αλλά ο πολύς Καραμανλής -ο τελευταίος μέχρι σήμερα που είχε κερδίσει δύο διαδοχικές εκλογικές μάχες-, άντεξε μόλις δύο χρόνια. Άλλα δύο άντεξε και ο διάδοχός του Γιώργος Παπανδρέου με ποσοστά του δικομματισμού στο 75% πριν βάλει έναν τεχνοκράτη για πρωθυπουργό και άλλα δύο κόμματα στην κυβέρνηση, ώστε να συνεχίσει να υπάρχει κυβέρνηση.

Τι ήταν αυτό που έκανε θρύψαλα στην πράξη τα μεγάλα ποσοστά τους και τους νόμους που προσπάθησαν να επιβάλουν;

Ήταν οι αγώνες στο δρόμο, η οργάνωση του κόσμου στους συλλόγους και τα σωματεία του, η έκρηξη του Δεκέμβρη του 2008 που καθόρισε μια ολόκληρη γενιά.

Ήταν η τάση αγωνιστικής, αντιΕΕ και αριστερής ριζοσπαστικοποίησης, με πρωτοπόρα πλευρά τη συγκρότηση και παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Ήταν η γνώση ότι μόνο έτσι μπορούμε να κερδίσουμε και όχι με ένα σχέδιο φιλολαϊκής διαχείρισης όπως προβλήθηκε τα επόμενα χρόνια από τον ΣΥΡΙΖΑ, που κατέληξε να κάνει αστική διαχείριση.

Τα σχέδια προοδευτικού ή αριστερού κυβερνητισμού καταποντίστηκαν στις κάλπες. Ώρα η αριστερά να ξαναστρέψει την προσοχή της **εκεί που όντως μπορούμε** να βάλουμε φραγμό στην επερχόμενη κυβέρνηση. Στη συγκρότηση μιας **μαχητικής, ανατρεπτικής, εργατικής αντιπολίτευσης** και μιας **δυνατής αντικαπιταλιστικής αριστεράς** τροφοδότη του κινήματος ώστε να μπορεί να πηγαίνει μέχρι τέλους, με έμπνευση από ένα **σχέδιο κομμουνιστικής προοπτικής**.

Πηγή: **ΠΡΙΝ**